

לידה טבעית בתל אביב

כניסה: מיקה ועמית מכינים עציץ נענע לחברים מהגני האורגנית, בתוך הארנית של המרפסת הפונה לרחוב החל אביב השקט.
אם הבית: מירי, 35, נולדה ברוסיה ועלתה לארץ בגיל חמש, נולדה ברחובות. בעלה תואר באמנות רב תחומית. עבדה כמאית בטלוויזיה החינוכית. פעם היתה שרה, ובאחרונה מתפקדת בשירת שירי ערש.
אב הבית: עמית, 31, גדל באשדוד, בעל תואר באמנות רב תחומית, עסק בעריכת וידאו.
בית ילדים: מיקה, בת שנתיים, עוד לא נולדה כבר עשו עליה סרט.
בנה ביתך: מירי ועמית הכירו במהלך עבודתם בטלוויזיה החינוכית. אחר כך הוא סעף לטויל ומירי התגרמה אליו. שחרורו עברו לגור בתל אביב ונשארו שם עד היום, מאהבת העיר והקרבה לים. הם יחד כבר תשע שנים, ולא התחתנו. עמית: "לא מרגישים צורך".
בית הוצר: מאז שפתחו חברת

הפקות עצמאית ("יו אוד מיי") הם יוצרים סרטים תיעודיים וסרטים לתרבות מסחריות - אינטרנט, הרדיו וכל מה שבנוצרו. סרט הראשון שלהם יצא לאקרנים בשנת 2004 ונקרא "מחר נקנה עוד כדור הארץ" - סרט על פעילי "נגמה ירוקה".
סרטם החדש "וידאו לידה", שודר לראשונה בסינמטק תל אביב בספטמבר הסרטים האקולוגיים "אקולוגי".
הסרט מציג שאלות שמטרידות זוג הוריות. הסרט גם עוסק בלידה בבית ועוקב אחר תגובות המשפחה, החברים והרופאים לבחירה הלא קונבנציונלית. בסופו מצולמים קטעים מ-32 שעות הלידה, בליווי המיילדת אילנה שמשי.
בית השיטה: לא להתמסר לטכנולוגיה ולרפואה אלא לחזור לנוף ולחוכמתו הטבעית. להחליט לבד אך רוצים שיהיה. עמית: "למה אישה יולדת צריכה ללכת לבית חולים? מה, היא חולה?" מירי: "קראנו חומרים על

לידות טבעיות, והידע עודד למד. פחות. עשינו גם הכנה ללידה אבל המיילדת". עמית: "צילמנו את המחד, התמודדו דרך הצילום, והכל שעבר הזמן הרגשנו בטוחים יותר".
מוטו משפחתי: הרבה אמנה בנף. מירי מתעניינת בלידה כבר מכיתה א'. אך בעלי חיים יולדים? אך ילדי פעם, בשבטים? אך היום? מדינות שונות באירופה של היום לידות רבות מתרחשות בבית. מירי: "פה יש לחץ. כשלא הלך לנו עם הכניסה להריון, מיר רצו לשלוח אותנו להפריית. מה קרה? מה הלחץ? יש סביבו סמץ המדהה שהוא עניין כלכלי וגברי. הרופא, הניקולוג - כל המידע על הלידה הוא בדידים טכניות וצבירות". עמית: "מירי יודעת מה היא צריכה, מתי ואין. היא נשמה. צדחה, קבלה ממני מסאז', התגלגלה על כדור, בלי שיגידו לה".

מנת הבית: לידה עשויה משייק קטוא. מיקה היא אכלנית נדולה. היא צמחונית בגלל אמא. מירי: "שנבדלתי תחילת בעצמה". מהנקה עברה למרקס, קטניות, דגנים, מירית, ירקות - בעיקר אוכל שאפשר להחזיק, למשש לשחק איתו. מירי פעם גם ג'אנק - גלידה, שוקולד - כדי שלא יהיה אסור בבית.
בית שינוש: בחצי השנה הראשונה לחייה מיקה לא לבשה חיתול. מירי: "היא גם נגמלה מחר מאד. אנבס דרמו אחריה בכל הבית, אבל את כל הרחיטים שלנו ממילא אספנו מהחורב". עמית: "חיוץ מהשטיח", שהיה מקרצף אותו במרפסת.
חדר הילדים: שלושה מחשבים, טלוויזיה, מקלות, סככים, מכשיר וילויאוי, רמקולים, תמונות מסרטים קלטות וידיאו, שולחן עגול, כורסאות אלומות, ארונות קיר, עמוד של מקרופון. עמית: "רשמיקה יצאה היא היתה מאוד ארוכה, וחשבנו שהיא תצטרף לתעשייה בתור מוזיקת בום".

מירה, מיקה ועמית. מוחד מן שוקולד

- משפחת מיר-אורמן
- בסגנון חופשי:
- מיילדת
- אקולוגי
- דיאלוג
- שייק קטוא
- בום
- חוכמת הגוף
- עיר
- אפי'
- בית חולים
- שירי ערש

על נדויות".
התחנה הבאה: בתארונו ללידה הבאה, הכל אותו הדבר. רק שגם מיקה תהיה. אם הלידה תהיה בלידה היא תישן, אם יתאם שהוא תהיה נוכח או הוא תישאר, ואם לא, יש מספיק תוכנית של חברים בדיווח קרוב לקפצה מימית. מיקה מצדה מתכוננת גם היא. יש לה בבת תינוק, היא מטפלת בה, וזאת סרטי לידה, היתה נוכח בבדיקת אולטראסאונד ובפגישה עם המיילדת.
ציאורה: ממשכים בהקרנות של הסרט ברחבי הארץ (ההקרנה הקרובה ב-18 באוגוסט, שבת ב-17:00, סינמטק תל אביב).
תל אביב: הפגנה לטובת לשינה תל אביבית עם הרבה ילדים, ועודן עם חברים בבניין ירוק - לילת פתוחות. קומפוסט, ארוחות משותפות בסירים גדולים ועוד ילדים בבית.
מיה גוד היא סופרת, מרצה ומנחת סדנאות כתיבה מודעות.
לתגובות: hodmaya@yahoo.com

ולקחת אפירול, אבל תן מאוד התרגשו. לא היתה ביקורת, אלא הבנה ועניין אמיתי". חברה התקשרה אליה בגלל בעיה בהריון, ולפני שהלכה לרופא התייעצה איתה. הוא אמנם הודיעה למירי שלא תעשה כל מה שהיא תמליץ לה, אבל היום היא יודעת שהיא יכולה לסמוך לא רק על הרופא.
גן חיות: אפי' - חתול שחור שהיה דומיננטי בלידה, תקשר עם מיקה מהבטן, וכשנולדה, גם כשהציקה לו, הוא לא עשה לה לום. הוא מת - חתולה שמציקה למיקה ומיקה מציקה לה בחורה, הן רבות הרבה אבל בזמן האחרון התחילו להסתדר.
בית גן: במרפסת - עץ שמנח מחתצר למטה, נאוקיאה של בעלת הבית, מינת יצירה של מיקה - מכחולים, דפים, טשים וכלי. אחרי שהוא מתננה מהסיר בסלון היא מציירת לו ציור ומירי בסלון היא הסיור (מירי: "לפני שהריון יעלה